

LÆRERNES
MISSIONSFORENING

Gud - lad din herlighed
komme over hele jorden
(Salme 57,6)

LMF-Bladet

NR. 3 JUNI 2020

LMFs kontor

Finn Kier-Hansen, forretningsfører
Hammelsevej 6
9382 Tylstrup

Tlf. 41 82 50 22
E-mail: kontor@lmfdanmark.dk
www.lmfdanmark.dk

Bank: Danske Bank

Reg: 9570, konto: 8000484

MobilePay: 41847

LMFs bestyrelse

Henrik Nis-Hanssen (formand)
Ånumvej 11
6900 Skjern
Tlf. 30 49 18 04
E-mail: formand@lmfdanmark.dk

Anne-Karin Lauritzen (næstformand)
60 59 31 00

Dorthe Skov-Østergaard (sekretær)
29 46 51 10

Alex Bjergbæk Klausen 50 11 99 51
Peter Lanting 27 96 50 16
Elizabeth Padillo Olesen 30 45 04 14

LMF-Bladet

Ansvarshavende redaktør: Finn Kier-Hansen, kontaktinformation: se ovenfor
Bladets artikler er ikke nødvendigvis udtryk for foreningens holdning.

Deadline for artikler til næste nummer er den 5. juli.

Næste blad udkommer primo august 2020

Tryk: Toptryk, Gråsten. ISSN 1601-6599

LMF-Bladet nr. 3, 2020

Finn Kier-Hansen

Det er usædvanlige tider, og dette blad afspejler tiderne. Jeg bad missionærer berette, hvordan pandemien påvirker deres liv og tjeneste. Der kom mange spændende bidrag fra hele verden, og dette blad er udvidet med 12 sider for at kunne få plads til dem alle. Artiklerne er ofte hjerteskerende, og de viser, at følgerikninger som især sult og større fattigdom mange steder er helt uoverskuelige.

Det er usædvanligt i LMF, at der igangsættes en indsamling på grund af en pandemi. Mon det nogensinde er sket? Næppe. Læs om indsamlingen på side 5. Giv en god gave.

Det er også usædvanligt i LMF, at sommerstævnet aflyses. Men det er sket. Måske kan stævnebetalingen i stedet være en Coronaindsamlingsgave?

INDHOLD

Andagt:	3
Bestyrelsens hjørne	4
Coronaindsamling	5
Ny BDM-missionær i Kigoma.....	6
Corona åbner dør til etiopiske stuer ...	8
Aflyste stævner.....	9
Corona & New Life Africa Int.....	10
Pandemiens konsekvenser	12
Corona, tørke og arbejdsløshed.....	14
City Ministries under krisen.....	15
Jeg tænker på dig	16
Masaipiger er særligt truet	17
Corona - kompleks ventetid.....	18
Missionær i Krakow i Coronakrisen	20
Masker og coronatid	22
Missionær under en corona-pandemi	24
Hjælp trænges alle vegne.....	26
Til Danmark fra Bali	28
Håndvaskestationer i Kipili.....	30
Nyt fra kontoret.....	31
Glædelig pinse	32

Forsidefoto: Anne J. Katabaro, Tanzania

Rodfæstet i kaldet

Af Finn Kier-Hansen, forretningsfører,
LMF Danmark

I mere end 25 år har jeg været præst i Det Danske Missionsforbund. Det er jeg fortsat, idet jeg er halvtidsansat som præst i Tylstrup Frikirke og halvtidsansat som forretningsfører for LMF Danmark.

Tilbage i 1994, da Gud, ret uventet, kaldte mig ind i præstetjenesten, bad jeg Gud om at give mig vished om, at Han rent faktisk kaldte mig. På en cykeltur i Aarhus, hvor jeg den gang boede, fornemmede jeg pludselig, og det står tindrende klart for mig, at Gud sagde til mig: »Finn, gennem din tjeneste vil jeg bekræfte dit kald.«

Var det en hjælp? I situationen, nej, ikke ret meget. Men med tiden blev det en vældig hjælp. For jeg har ofte set tilbage og tænkt: ”ja, det gik sådan, Gud, du bekræftede og bekræfter mit kald gennem min tjeneste.” Det har været en af to vigtige erfaringer, som har rodfæstet mit kald og min tjeneste.

Den anden markante og skelsættende erfaring er cirka 15 år gammel. Jeg læste igennem Jeremias Bog, og pludselig stod nogle få ord i et vers frem for mig som var de bøjede i neon: »Gid der var et herberg for vejfarende i ørkenen.« (Jer. 9,1a).

En lidt slidt forretningsfører efter hård bjergvandring

Denne hilsen fra Herren har været aldeles formerende og helt afgørende for mit liv og min tjeneste siden. Utallige gange har jeg mindet mig selv og menigheden om, at vi må vide, hvor herberget i vores livsvandring befinder sig, og vi må være villige til at hjælpe vores medmennesker til at finde deres herberg. For uden et herberg i ørkenen, ja, så dør vi ...

Sådan har to korte, men markante Gudserfaringer været en afgørende faktor for mig i forhold til at vide mig rodfæstet i mit kald.

Hvordan med dig?

Bestyrelsens hjørne

Ved Dorte Skov-Østergaard, bestyrelsesmedlem

»Vær ordets gører og ikke kun dets hørerere«. Således står der i kap. 1 i

Jakobs brev. Det giver ekstra stof til eftertanke i denne så mærkelige tid.

Vi har lært nye rutiner og nye ord siden den 11. marts. Der er mange vaner og traditioner, vi ikke kan bruge længere, som vi plejer. Pludselig ved vi alle, hvad ord som »at være sammen på afstand« betyder. Vi oplever nok også alle, hvor meget vort sociale netværk med familie og venner betyder. Corona komme vi aldrig til at glemme. Den påvirker os alle på en eller anden måde.

Det er meget trist at skulle aflyse møder og stævner for at passe på hinanden. Der er for manges vedkommende blevet meget anderledes arbejdsrutiner og nogle af dem, vil sikkert fortsætte i fremtiden.

Det er underligt ikke at kunne være en del af det kirkelige fællesskab både hvad gudstjenester og møder angår. Jeg tænker meget over, hvor mange der vil komme tilbage til kirken, når det igen bliver tilladt. Vil man strømme til kirken, eller har man fundet andre muligheder. Går det meget godt uden gudstjenesten, eller mærker man behovet for nærvær i kirken og nadveren? Det må hver enkelt svare på.

Vi skulle holde bestyrelsesmøde, som også blev aflyst. Og da det stadig ikke blev muligt, besluttede vi at holde et online bestyrelsesmøde. Det blev en rigtig god

oplevelse for alle og gav også stof til eftertanke. Er det sådan nogle af de kommende møder skal foregå? Det vil spare både tid og penge.

Vi har i LMF ikke mærket til nogen økonomisk nedgang i forbindelse med Corona, hvilket vi er meget taknemmelige for. Vi vil forsøge at lave forskellige nye tiltag, som I vil kunne læse om i dette og kommende LMF-Blade.

Da vi ikke ved, hvor længe forsamlingsforbuddet opretholdes, har vi besluttet ikke at holde noget stævne senere på året. Det kræver stor forberedelse, hvis det skal være et godt stævne for alle. Måske vil der komme et landsdelsstævne i september i Jylland (se side 31). I så fald vil der mulighed for at slutte op om det.

Møder i LMF-kredse er formodentlig også udskudt til senere; men det skal ikke forhindre nogen i at kontakte hinanden og spørge om, hvorledes det går. Alle vil blive glade for en opringning, et brev, en sms eller en email. Hermed er opfordringen givet videre til jer alle.

Der bliver ikke uddelt nogle rejselegater resten af året, da ingen ved, hvornår det bliver muligt at rejse igen.

Alle i bestyrelsen samt forretningsførelsen har det godt og er raske. Det håber vi også er gældende for alle jer trofaste medlemmer og forbedere.

Vi må bede Gud gå foran os alle og holde os i sine hænder. Jeg håber, I alle har nydt det meget smukke spirende forår med sol og varme.

Pas godt på hinanden ved at holde afstand.

Ekstraordinær

CORONAINDSAMLING

LMF ønsker at give dig mulighed for at hjælpe missionærer, som er særligt udfordret. Bestyrelsen har udvalgt tre projekter, som vil dele den indkomne gave:

* Tanzania: **KATEMPRIS**, skolen i Tanzania, som er stiftet af Anne J. og Brighton Katabaro. Læs om skolen på side 12. Katempris vil bruge støtten til lærerlønninger, i en tid hvor der ingen indtægt er.

* Nigeria: **CITY MINISTRIES**, børnearbejde blandt særligt udsatte børn i Jos. Læs om arbejdet på side 15. Støtten vil i Jos blive brugt til at brødføde de sultende familier og børn.

* Honduras: **TRANSITION HOUSE**. Cathrine Sørensen gør en indsats for unge på vej ud fra børnehjem. Læs på side 16. Støtten vil også her især gå til indkøb af mad.

GIV EN GOD GAVE! Du kan få skattefradrag.

Indbetal på konto 9570-8000484

Eller med MobilePay: 41847

Mærk gaven: Coronaindsamling.

Coronaindsamlingen slutter den 15. juni

Bed for LMF's bestyrelse! Næste bestyrelsesmøde er 4. august »på Zoom«

Ny BDM-missionær i Kigoma, Tanzania

Mit navn er Rasmus Kjær Jensen. Jeg er ny missionær i Kigoma, Tanzania for Brødre-remenighedens Danske Mission” (BDM). Jeg er 31 år og uddannet landbrugsmaskinmekaniker og social diakon.

Meget nyt i mit liv

I LMF er jeg et nyt ansigt. Faktisk er meget i mit liv nyt og spændende: Jeg har været i Tanzania i fire måneder og i Kigoma i små fire uger. Jeg har valgt at blive i landet, da jeg tror, der er en helt særlig mening med, at jeg er kommet ud netop nu, hvor den globale krise raser.

Formidling af viden om covid-19

Min opgave er at understøtte vores provinsledelse i de opgaver, som de ønsker hjælp til. Grundet covid-19 epidemien har ledelsen bedt mig tage rundt til vores lokale kirker og undervise om covid-19 og især forebyggelse af samme.

Jeg tager ikke alene rundt, min leder, der er formand for provinsen, tager med og oversætter for mig, for mit kiswahili er ikke tilstrækkeligt til, at jeg kan undervise alene endnu.

Da jeg fik tildelt opgaven, var ingen

materialer klar, så en større forberedelse måttet til. Jeg fik hurtig kontakt til andre missionærer i Kigoma, som havde lavet informationsmateriale på kiswahili. Efter en kontrollæsning gik vi i gang med at rejse rundt og informere.

Corona i Kigoma

Desværre er der i søndags konstateret det første tilfælde af covid-19 i Kigoma, og vi afventer nu, hvad myndighederne vil gøre. I lørdags fik vi påbud om at bære masker uden for hjemmet. Det er endnu ikke gået op for alle, så cirka halvdelen af befolkningen bærer nu maske.

Vi overvejer, om vi skal stoppe vores informationsarbejde, da vi ikke ønsker at bære smitten rundt til de nærliggende byer.

Men det er svære beslutninger, for vi kan se, at vores brødre og søstre har brug for informationen og en forklaring på, hvorfor de skal bære maske og vaske hænder samt holde afstand.

De steder vi har været, har de taget oplysningerne til sig. Flere er kommet for at takket for undervisning og fortæller, at de nu ved, hvordan de skal beskytte sig selv og andre.

Sprayflaske som pædagogisk redskab
Særligt vores illustration med en sprayflaske og en T-shirt har haft en langt større effekt, end jeg havde forstillet mig.

Jeg bruger sprayflasken til at vise, hvordan små væske dråber bliver sendt ud i rummet, når vi hoster eller nyser. Væsken i flasken er blå, så den bedre ses. Derefter forklarer jeg, hvordan virussen overlever i disse meget små dråber, og hvordan vi kan samle virus op med vores hænder.

T-shirten bruger jeg for at vise, hvor lidt stof der skal til at beskytte sig og andre. Vi udleverer opskrifter på masker, så folk selv kan lave gode masker. Vi udleverer også forklaringer på covid-19 til børn, så forældre er i stand til at give de svar, deres børn beder om.

Endvidere udlever vi tre korte forklaringer på synd og den indvirkning, svnd har på vores verden, til præsterne, så de er klædt på til de sjælesorgsamtaler, der vil komme.

Covid-19 tæt på mig selv

Covid-19 har også vis sit grimme ansigt i mit liv. Jeg fik i februar at vide, at min mor skulle arbejde med covid-19 patienter på Esbjerg sygehus. Dele af min familie, venner og min kæreste og hendes familie, samt jeg selv

bad dagligt for min mor. Hun har gudske-lov ikke været syg.

Nu har man lukket covid-19-afdelingen på Esbjerg sygehus, hvilket er en utrolig stor lettelse.

Men det er ikke alt. Min kæreste Kristyna fra Tjekkiet, fik i marts konstateret covid-19. Hun blev meget syg. Hun er i dag over det uden mén. Men det har været hårdt ikke at kunne gøre noget andet end at bede.

Der er dog en god ting ved sygdomsforløbet – vi ved nu, at vi virkelig vil hinanden. Så vi går nu med bryllupstanker. Det er mærkeligt, at der skal en krise til, før man få styr på sine prioriteringer i livet.

Nu håber jeg, at jeg kan være i stand til at hjælpe andre, så de slipper for at mærke den afmagt, mange pårørende føler, når deres nærmeste er svge med covid-19.

Corona åbner dør til etiopiske stuer

Af Ruth Eva Osmundsen, kommunikationsansvarlig, Mekane Yesus kirken Etiopien

I begyndelsen af marts sad jeg og kiggede på flybilletter. Planen var, at jeg skulle til Danmark og fejre min nevøs konfirmation. Men antallet af smittede i Europa var stigende, og ikke mange dage gik, før Danmark havde lukket grænserne.

Jeg fik henvendelse fra den danske ambassade her i Etiopien, hvor jeg blev bedt om at oplyse min bopæl og svare på spørgsmål, om jeg havde brug for hjælp til hjemrejse. Men jeg besluttede, at det var bedst at blive i Etiopien og passe mit arbejde som kommunikationsansvarlig for Mekane Yesus kirken.

I Etiopien blev det første tilfælde af Corona påvist 13. marts, og efterfølgende blev alle skoler lukket. Dernæst blev alle offentligt ansatte bedt om at arbejde hjemmefra. Det gjaldt også for os på kirkens hovedkontoret, der blev lukket i 14 dage.

Jeg må ærlig indrømme at jeg nød det den første dag, hvor jeg mandag morgen kunne sove længe og få ordnet forskelligt uden at skulle på arbejde. Jeg fik gjort rent og vasket tøj og slappede af. Klokkeren ringede telefonen: »Kan du møde på arbejde i morgen?« – var spørgsmålet, jeg fik. Jeg bor i gåafstand til kontoret, og jeg har ingen hjemsendte skolebørn, så det var nemmere for mig at skulle møde ind. Så alle ugens mange fine planer blev skrinlagt.

Nye tider, nye muligheder, nye opgaver

De første to uger var vi få på kontoret, og kun det mest nødvendige blev ordnet. Som dagene gik, fik jeg mere og mere travlt. Mekane Yesus kirken har en tv-kanal, og den blev der pludselig alvorligt brug for.

Alle kirker var blevet lukket, og kirkens 10 millioner medlemmer fordelt i 9.000 menigheder kunne ikke mødes til gudstjeneste. Tv-kanalen er et redskab til at nå ud til alle medlemmerne. En større produktion af søndagsgudstjenester på forskellige sprog blev sat i gang.

Til de første optagelser var jeg med som statist. Siden er jeg blevet involveret i planlægningen af søndagsgudstjenesteprogrammerne. Vi har nu fast søndagsgudstjenester på fem forskellige sprog, og vi prøver også at få flere sproggrupper repræsenteret.

Vi er blevet kontaktet af den lutherske kirke i Eritrea, hvor mange følger vores Mekane Yesus tv-kanal. Vi får nu tilsendt færdigproducerede gudstjenester, som sendes fra vores tv-kanal til medlemmerne af kirken i Eritrea.

I bedste sendetid ...

Religion spiller en stor rolle i det offentlige rum. Nok er alle offentlige institutioner sekulære, men i denne tid bliver der fra politikere opfordret til bøn for land og folk. Selv politiet kører rundt og minder om, at vi skal vaske hænder, overholde distance-reglerne. Og så opfordrer de alle til at bede.

Statsejede tv-kanaler har bedt os producere kirkelige programmer, som så bliver sendt i bedste sendetid. Dette ser vi som en kæmpe mulighed for at give evangeliet videre i en tid med megen utryghed og usikkerhed. Med brugen af fjernsynskanaler når nådens glade budskab helt ind i stuerne.

Vi tror, at Gud har en plan, og vi glæder os over de mange muligheder til at nå helt ind i etiopiske stuer med Guds ord.

LÆRERNE'S MISSIONSFORENING

AFLYST PÅ GRUND AF CORONA

LMF's SOMMERSTÆVNE

6.-8. JULI 2020

SEVERIN – MIDDELFART

LMF's NORDISKE STÆVNE

TORSDAG D. 30. JULI TIL SØNDAG D. 2. AUGUST 2020

ANSGAR BIBELSKOLE – KRISTIANSAND, NORGE

AFLYST PÅ GRUND AF CORONA

Corona & New Life Africa International

Af Susanne og Leif Madsen, stiftere af New Life Africa International (NLAI), nu bosiddende i Aalborg

Kenya er som alle lande blevet hårdt ramt af Coronakrisen.

Få dage efter Danmarks nedlukning blev Kenya meget kraftig lukket ned.

Alle skoler blev lukket og børnene sendt hjem.

Mange arbejdspladser lukkede, og der blev indført udgangsforbud fra kl. 19.00 til kl. 5.00 hver dag.

Det er påbudt at bære maske, så snart man bevæger sig i det offentlige rum.

Børnene er sendt hjem fra skoler over hele Kenya

Det har betydet, at de store elever som NLAI støtter til uddannelse på gymnasier, colleges og universiteter, blev sendt hjem til deres familier, eller hvem de bor sammen med. Alle børn på børnehjemmet har været på hjemmet siden midt i marts.

NLAIs skoler blev også nødt til at lukke som alle andre skoler. Derfor kan børnene heller ikke få to måltider mad på skolen mere.

Familierne er desperate

NLAI hjælper normalt børn fra 724 meget fattige familier med skolegang og mad. Med pandemien er en mægtig byrde blevet lagt på familierne, da deres børn ikke længere kan komme i skole og få mad.

De fleste voksne i familierne har kun daglejerarbejde, hvis de overhovedet har arbejde.

Mange har mistet deres arbejde på grund af Corona og er efterhånden desperate efter at kunne få mad.

NLAI giver mad til 724 fattige familier
I NLAI besluttede vi, at vi ville hjælpe alle disse familier med madhjælp. Den første uddeling fandt sted d. 4.-6. maj 2020.

Maduddeling

Der blev uddelt 5 kg. majsmeel, 2 kg. bønner og 1 kg. stegefedt til hver familie.

Alt var organiseret af vores dygtige ledere og medarbejdere. Der var indhentet tilladelse fra det offentlige, som sendte tre politibetjente for at holde øje med, at alt gik efter de gældende nye regler.

Folk kom med masker på, der blev holdt afstand, og alt gik i ro og orden. Der blev udtrykt stor taknemmelighed for indsatsen

både fra alle de fattige familier, men også fra myndighedernes side, da det er et stort problem at skaffe mad til alle de familier, som har mistet deres arbejde.

Anden uddeling i begyndelsen af juni

Da skolerne sikkert stadig er lukkede i begyndelsen af juni, vil vi gentage uddelingen, da det har livsvigtig betydning.

Næste gang vil vi gerne være i stand til at uddele endnu mere mad til hver familie, men det kommer selvfølgelig an på, hvor mange penge der kommer ind til formålet.

Under alle omstændigheder deler vi mindst lige så meget ud, som i begyndelsen af maj måned.

Normalt prøver NLAI at hjælpe et barn fra så mange forskellige familier som muligt, i stedet for at hjælpe alle børn fra en familie.

På den måde kan mindst et barn fra mange familier få en god uddannelse og dermed være med til at hjælpe deres egen familie.

Vær med til at bede om at de fattige lande i verden, heriblandt Kenya, ikke må blive for hårdt ramt af Coronavirussen. Sundhedsfaciliteterne i landet er meget minimale og kan slet ikke håndtere et slemt udbrud af Covid-19.

Fakta om uddeling

Madpakkerne indeholdt 5 kg. majsmeel, 2 kg. bønner og 1 kg. stegefedt.

Til 724 familier bliver det til:

724 x 5 kg. =	3.620 kg. majsmeel
724 x 2 kg. =	1.448 kg. bønner
724 x 1 kg. =	724 kg. stegefedt
I alt	5.792 kg. mad

Maduddelingen kostede cirka 36.000 kr. .

Pandemiens konsekvenser for KATEMPRIS i Tanzania

Af Anne J. Katabaro.
Forsidefoto er fra Katempris

Min mand, Brighton, og jeg har etableret en grundskole (KATEMPRIS) i det nordvestlige Tanzania. I går måtte vi meddele vores medarbejdere, at konsekvenserne af Coronapandemien også er blevet helt konkrete for dem og os: Der er ingen penge at betale løn med.

For en måned siden meddelte regeringen, at alle uddannelsesinstitutioner skulle lukkes i 30 dage. På KATEMPRIS fik vi travlt med at organisere, hvordan 195 elever og deres forældre skulle orienteres. Alle vores dagskoleelever kunne blot blive hjemme, men vores 100 kostskolebørn havde brug for omsorg i denne pludseligt opståede krisituation.

Nu er det så en uge siden, at skolelukningen blev forlænget, og vi er så langsomt ved at acceptere, at fremtiden i Tanzania er meget uvis.

Spredningen af covid-19 i Tanzania

Foran de fleste butikker og private huse står der i dag en spand med vand samt sæbe. Mange vasker flittigt deres hænder, og samtalemønsteret er som regel Corona. Antallet af smittede er i dag oppe på 284, hvilket ikke lyder af meget i et stort land som Tanzania med 55 mio indbyggere. Men hvis vi ser på udviklingen, så er der sket nogle gevaldige hop i den forgangne uge. Den 15. april: 35 nye tilfælde, 17. april: 53 og i går, 20. april: 87 nye tilfælde.

Indtil for en uge siden var stort set alle tilfælde af covid-19 i landets største by, Dar es Salaam. I dag er der syge menne-

sker i 18 ud af 26 regioner i Tanzania.

At spredningen går så stærkt, er dybt skræmmende. Min familie og jeg bor i Kayanga, en lille by i det nordvestlige og meget bjergrige hjørne. Her findes ét hospital, som skal servicere et område, der er større end Sjælland. Udover hospitalet findes mindre sundhedscentre, og et af disse er nu særligt til covid-19 patienter.

Desværre mangler meget basisudstyr, så som pandetermometre og sikkerhedsudstyr til de ansatte. Sundhedsvæsenet i Tanzania står overfor en umulig opgave.

Det manglende sikkerhedsnet

Ikke kun sundhedsvæsenet står overfor en udfordring, så stor og uoverskuelig at det er svært at bevare troen på tiden efter Corona. I et land som Tanzania, hvor regeringen og alle offentlige institutioner knap har nok til at få en skole eller et hospital til at fungere i det daglige, hvordan kan der så findes midler og løsninger til at bekæmpe en krisituation som spredningen af covid-19 fører med sig?

Her findes intet sikkerhedsnet. Ingen kan få hjælpepakker. En skoleleder fortalte os forleden, hvor udfordrende situationen er for dem: De timelønnede er der ikke længere penge til at aflønne. Og han aner ikke, om regeringen vil betale lønninger til ham og hans ansatte – og alle de andre offentligt ansatte i den nære fremtid.

Sulten og fortvivlelsen står for døren

På vores skole, KATEMPRIS, står vi i den samme situation. Vi har 29 medarbejdere, som alle skal have løn. Vores månedslønnsbudget er på 24.000 kr., inklusive

indbetaling til sundhedsforsikring.

Siden KATEMPRIS modtog de første elever i 2014, har vi kunnet balancere alle løbende udgifter med skolepengene fra forældrene. Det kan vi ikke i dag. For der er ingen skolepenge! Børnene er hjemme, og deres forældre kæmper for at få familiens budget til at hænge sammen. Mange frygter i øjeblikket sulten mere end Corona.

Udgangsforbud i Tanzania?

Men ikke blot sulten kan stå for døren. Hvis der bliver udgangsforbud i Tanzania – sådan som der er i nabolandet Uganda – er følgerne uoverskuelige for mange. I den forbindelse er vores familie heldig. Vi har vores eget hus og en have, som børnene kan lege i.

Værelserne, som normalt huser vores volontører, er blevet til et legoværelse og et andet til et klasseværelse. Udenfor har vi en stor vandtank, som i øjeblikket bliver fyldt, da der er regntid.

Men sådan er situationen for de færreste. De fleste skal dagligt hente familiens behov for vand i vanddunke. Hvordan skal de få vand, hvis der bliver udgangsforbud? Og hvordan skal vi alle sammen få mad, for en kummefryser er et ukendt fænomen

her, hvor familiers indkøb gøres på det lokale marked. Her findes ingen dåsetomater, knækbrød eller andet som kan lagres. Mad laves af helt friske råvarer som har en holdbarhed på cirka en uge. Sulten kan altså meget hurtigt blive en aktuell fare.

Behov for hjælp

Spørgsmålet: »Hvad gør vi så?« trænger sig insisterende på. Vi ved det ikke!

Som ledelse har vi besluttet, at vi vil dele ud af den ris og majs, som var indkøbt til de varme måltider, som børnene og de ansatte får på KATEMPRIS. Måske kan dette holde sulten fra døren i en måned eller to hos vores medarbejdere. Men ingen ved, hvor længe Tanzania vil være lukket ned ... Eller hvor længe det varer, inden forældre igen vil have råd til at betale skolepenge for deres børn.

Som grundlæggere af KATEMPRIS, som medlemmer af dette lokalsamfund og som forældre er Brighton og jeg frustrerede og bange. Vi kan intet stille op. Lige som alle de andre. Men måske kan vi sammen hjælpe vores medarbejdere, deres og vores familier, så ingen behøver at gå sultne i seng?

Medarbejderne på KATEMPRIS

Corona, tørke og arbejdsløshed – men ikke håbløshed

Af Dorthe og Cornel Pascu, Rumænien

Det er en udfordrende tid, verden står midt i. Hvem ville i decembers julehygge have troet, at hele kloden få måneder senere stort set ville blive lukket ned. Men nu er vi altså midt i coronaepidemien, som kom bag på alle. Der er vist ikke et eneste land i hele verden i dag, der ikke er ramt, selvfølgelig nogen mere end andre.

Det rumænske sundvæsen er hårdt prøvet: Over 1000 læger og sygeplejersker er smittet, og flere af dem er døde. Mange sygehuse kan slet ikke følge med det store antal smittede, pt. 12.000. 700 er døde. Over en million rumænere har mistet arbejdet, og mange firmaer er blevet lukket ned.

Fremtiden ser ikke så god ud, jorden er meget tør, da der ikke har regnet i flere måneder. Man forventer, at det får store konsekvenser for afgrøderne, og at der derfor bliver et problem med mad i de kommende måneder.

Men vi ved, at Gud er mægtig og har kontrol over situationen. Det er en tid, hvor vi kan reflektere mere over vores liv og relation til Gud.

Rumænien er i undtagelsestilstand og alt er lukket ned, undtagen apoteker og supermarkeder. Vi skal bruge mundbind, og når vi forlader hjemmet, skal vi udfylde en formular, som fortæller, hvor vi skal hen, og hvad vi skal.

Mange af de familier, vi har kontakt med, har det rigtig svært økonomisk. Vi har trods corona været ude med hjælp til mange af dem. Det gør vi så meget, vi kan, selvom det indebærer en vis risiko.

Vi kan ikke samles til gudstjeneste, som vi plejer og vi savner fællesskab med hinanden. Men vi har kontakt med alle

via sociale medier. Flere gange om ugen optager jeg og sender undervisning, så alle i menigheden får Guds ord. Pris Gud for teknikken, som er en stor hjælp i disse dage. Det er vigtigt at være nærværende på afstand, så derfor er vi meget aktive med at dele Guds ord og sender informationer ud.

Regeringen har besluttet, at alle skoler og universiteter forbliver lukket resten af skoleåret. Børnene skal begynde i skolen igen først i september, som de plejer. De elever, der går i 8. og 12. klasse og skal til eksamen til sommer, vil få mulighed for at komme i skole i nogle dage i juni for at tage deres eksamen. Der er også rigtig mange, der får undervisning online, det gør begge vores børn Sara og Jonathan.

Vi har ikke mistet modet, og vi er meget glade for, at vi kan være her og gøre en forskel. Vi passer rigtig godt på og beskytter os, så meget vi kan.

Tusind tak for jeres forbøn og støtte til arbejdet. Det betyder rigtig meget for os, at vi har jer som trofaste venner, der støtter vores arbejde.

City Ministries under krisen

Af Nicky Brand, missionær i City Ministries – gadebørnsarbejdet i Jos, Nigeria, som Anne Karin og Peter Michael Lauritzen tidligere var tilknyttet.

Vi har været inde det meste af tiden siden begyndelsen af april. Der har været nogle få dage, hvor vi har måttet bevæge os væk hjemmefra for at købe mad. Der er nu flere tilfælde af covid-19, og det vil nok betyde, at restriktionerne bliver forlænget.

Alle børnene i gadebørnsarbejdet har opholdt sig på deres børnehjem. Skolen i Gyero, Cornerstone Academy, er lukket, så børnene er under opsyn af deres plejeforældre i hele denne periode. Det har været udfordrende, for der bor over 100 børn.

Inden al ting lukkede ned, var vi i stand til at købe mange kurve med løg, tomater og peberfrugter. De store piger, der bor på et børnehjem for sig, lavede mange glas med tomatsovs, som blev fordelt ud til de andre børnehjem. Det blev også sikret, at hvert børnehjem havde majs, ris og bønner nok til en længere periode.

Regntiden er begyndt i området. Det betyder, at børnene er med til at dyrke jorden. De har plantet majs, søde kartofler og grøntsager.

De ældste drenge har allerede været i stand til at høste spinat, som er blevet fordelt rundt til de andre børnehjem.

Når børnene ikke har været engage-

ret med at plante og så, er de blevet opfordret til at læse og på anden vis holde deres skolekundskaber ved lige. Der er blevet sendt undervisningslektioner fra den lokale tv-station, som nogle af de større børn har kunnet følge med i.

For mange almindelige nigerianere er det kritisk ikke at kunne gå på markedet dagligt. De har ikke køleskabe, hvor deres fødevarer kan opbevares. Mange lever også af at sælge varer på markedet, og har derfor ingen indtægt, når alt er lukket ned. Uden mulighed for selv en lille indtægt lever mange nu på sultegrænsen.

Mennesker kommer til vores hovedkvarter og beder om mad. Vi har været i stand til at distribuere majs og bønner til en del. I sidste uge inviterede vi specielt enker og ældre mennesker (se billedet) til at komme og modtage poser med mad, som de ældste af børnene på børnehjemmene havde været med til at pakke til de mest trængende.

Ind til videre har alle børnene det godt, hvilket vi er taknemlige for. Vi beder om, at de må blive beskyttet for covid-19, da det er næsten umuligt at holde afstand mellem børnene.

Tak om I vil være med til at bede for arbejdet og for beskyttelse for børnene og medarbejderne.

Lige en lille tilføjelse fra Anne Karin Lauritzen: Alle børnene i Gyero kan Salme 91 fra Bibelen udenad. Denne salme er højaktuel nu. I vers 3 og 4 står der: »Han redder dig fra fuglefængerens fælde, fra den hærgende pest. Han dækker dig med sine fjer, du kan søge ly under Hans vinger; Hans trofasthed er skjold og værn.«

Maduddeling fra City Ministries

Cathrine og en medarbejder forbereder madlevering

For os i Honduras er det ikke Coronavirusen, der har eller vil ramme os værst. Det værste er, at folk ikke kan få lov at gå på arbejde og tjene penge, så de kan give deres familier mad. Folk sulter, og kriminaliteten er skudt i vejret.

Klar det på en dag

De sidste tre uger har vi måtte tage ud og handle, samt klar de mest nødvendige ting en gang om ugen afhængig af sidste tal i dit personnummer. Disse dage har jeg brugt til at handle og levere madforsyninger til vores knap 50 unge og supervisorere, som bor med de unge i vores transitionshuse.

Det er en stressende affære at skulle klare så meget på blot en dag. Men med hjælp fra volontører og medarbejdere har vi kunne gennemføre tre madudleveringer med mad til knap to uger ad gangen.

Refleksion over situationen

Det er stressende og angstprovokerende, at vi ikke kan få lov at planlægge mere end en dag ad gangen. Men vi bliver alligevel nødt til at bruge denne tid på refleksion. Ikke bekymringer om hvad nu hvis, men refleksion over, om der er noget, jeg kan gøre anderledes i mit liv? Kan jeg være til større hjælp for mine medmennesker og min næste?

Det har virkelig har holdt mig oppe i denne tid, når folk har skrevet eller ringet og sagt: Jeg har tænkt på dig. Jeg har ikke behovet at vide, hvad de har tænkt. Men at nogen har tænkt på mig har virkelig betydet meget.

Så en lille opfordring til dig, der sidder og læser dette: Sig til mennesker, at du har tænkt på dem. Det glæder den, der får at høre, at vedkommende er blevet tænkt på.

Masaipiger er særligt truet

Af Lyle & Jette Hall, Tanzania

Alle taler om Corona. Vi får dagligt sms'er med oplysninger og gode råd om forholdsregler angående virussen. Der er stadig ingen bekræftede tilfælde af covid-19 i vores område.

Vi har sammen med mange masaipræster både i Tanzania og i Kenya haft flere dage afsat til faste og bøn på grund af pandemien. I Tanzania har alle skoler været lukket, siden den første coronapatient blev bekræftet i midten af marts. Desværre har de fleste skoler ikke mulighed for at undervise via internettet, så al undervisning er sat helt i bero.

Vi sponsorerer 24 masaipigers skolegang, men nu er de sendt hjem, og det er slemt for dem. FGM (female genital mutilation, kønsomskaering af piger) og tvungent ægteskab praktiseres her i Tanzania blandt masaierne. Hvis pigerne ikke er i skole, er de nu i større fare for at blive bortgift, ofte sker det i 12-16 års alderen.

Sammen med flere masailedere har vi gennem de sidste to år været i stand til at bygge et redningscenter for disse truede masaipiger. I det sidste år har centret hjulpet omkring 250 piger. I oktober og november er centret fuld af piger, fordi man ofte omskærer pigerne i den periode. På grund af coronakrisen er centret blevet lukket, og pigerne sendt hjem. Dette vil muligvis sætte pigerne i større fare end nogen virus.

For Lyle, der plejer at rejse meget til forskellige lande i Østafrika, blev alle rejser aflyst. Hans kalender var fuld, men nu er han hjemme hos familien. Det er dejligt, selv om han savner at deltage i præsters og leders liv.

Mange missionærer har forladt Tanzania

på grund af virussen. Bekymringen er, at når tingene bliver meget slemme i Afrika, og folk begynder at ty til vold, kan det let komme til at gå ud over de hvide. I begyndelsen af coronakrisen hørtes der en del kommentarer om, at det var wazungu (den hvide mand), der var skyld i at denne virus kom til Afrika. Det gav lidt stress, når vi skulle i byen. Men i øjeblikket er her relativt roligt, og regeringen har stort set holdt økonomien kørende, så landet kan fungere.

For os som familie er denne tid nok sværest for vores børn. Rachel, vores ældste, har arbejde i Danmark og planer om at begynde på universitet i USA til august. Bliver det muligt for hende? Vores to andre store piger havde planer om at tage nogle måneder til henholdsvis England og Holland til sommerjob og sport; disse ting er indtil videre aflyst. Det ville have været deres første store eventyr på egen hånd, så det er de selvfølgelig skuffede over. Vores hjemmeskole fortsætter som sædvanlig, men de fleste af vores normale sociale aktiviteter er indstillet.

Nu hvor Lyle ikke har kunnet rejse, har han været i gang med nogle projekter i vores hus; nyt gulv i stuen og et nyt vindue i opholdsrummet. Hvem ved, hvad det kan blive til, hvis pandemien bliver ved?

Derudover er vi alle i gang med et fælles træningsprogram, så vi kan holde formen ved lige. Så vi har det godt som familie.

Vær med os i bøn også for de sårbare masaipiger, der er vendt tilbage til meget vanskelige situationer. Nogle er løbet hjemmefra og gemmer sig ude i bushen, men måske er dette det sikreste sted, de kan være lige for tiden ...

Thank you and God bless!

Jeg har tænkt på dig ...

Af Cathrine Sørensen, fra Honduras

Vi mærker coronakrisen meget i Honduras. Min familie er blandt de få heldige i denne del af verden, der kan gå trykke i seng, stå op til et fyldt køleskab og nyde vores hus og have uden større bekymringer.

Heflig karantæne

Men det kan langt fra alle i Honduras. Den almindelige honduraner lever fra dag til dag, har ingen opsparing og ikke et stort netværk, der kan støtte i kriser.

Honduras har nu været stramt lukket ned i halvanden måned. I de værste ramte områder har folk ikke måtte forlade deres hjem i op til tre uger ad gangen. Og der blev ikke givet tid til at handle forsyninger. Politi og militær patruljerer i gaderne for at holde folk indendørs. Overholder man ikke restriktionerne, kan man blive anholdt.

Corona – kompleks ventetid

Af Anna-Marie og Louis Lauenstein, udsendt af Danmission til Tanzania

Allerede i februar var coronaen i vores tanker, idet Louis sammen med Danmissions generalsekretær skulle besøge Madagaskar, som har relativ stærk kontakt til Asien. På denne som på mange gennem lang tid fik de flyrejsende målt temperatur og blev bedt om at vaske hænder. Senere i februar skulle Louis mødes med andre nordiske partnere og bemærkede host og endda aflysning af møde på grund af sygdom.

Efter de første tilfælde i Danmark begyndte vi at spekulere på kompleksiteten i dødsårsager i forskellige lande. I Afrika syd for Sahara dør mange af tuberkulose og andre sygdomme, trafikulykker og børn under 5 år dør i tusindvis hver dag ... ja hver dag!

Med den danske strategi af nedlukning af samfundet har man fået sideeffekter som mindre luftforurening, færre dødsfald af almindelig influenza, men også store økonomiske konsekvenser, arbejdsløshed, udsatte børn som ikke beskyttes, udsættelse af

operationer for andre sygdomme og lidelser. Der er helt sikkert mange flere konsekvenser, som vi endnu ikke har opdaget.

Danmission har

måttet lukke 72 genbrugsbutikker for at beskytte de frivillige. Konsekvensen kan blive, at vi ikke i samme omfang som før krisen kan støtte kirkens arbejde i et land som Tanzania.

På sigt vil det betyde mangel på evangelister og uddannelse af kirkens frivillige. Desuden betyder det manglende arbejde til henad 15 af kirkens personale eller teologistuderende. Lige nu er bibelskoler, teologiske studiesteder og projekter midlertidigt stoppede på grund af nedlukning.

Det er en anelse svært at bøje sig for den uretfærdighed, at coronas konsekvenser vil gå ud over en fattig kirke i syd.

Indflydelsen fra corona hos vores partnere i syd er endnu ikke voldsomme dødstal, men snarere frygten for sult. Sagen er nemlig, at med statens nedlukning af skoler har man lukket ned for bevægelse af penge.

I det stift, hvor vi havde vores dagligdag indtil for kort tid siden, har man fra midt i april lukket ned for gudstjenester frem til 31. maj. Her er ingen hjælpepakker, som holder hånden under – hverken for landet eller den enkelte.

Omvæltninger i missionærlivet

Nedlukningen af Danmark blev vendepunktet for os og vi begyndte at pakke de vigtigste og mest uundværligt og uerstatelige genstande fra vores hus.

Lidt mere end to døgn efter kørte vi dagsrejsen til den større by Mwanza, hvor vi opholdt os i 10 dage sammen med vores partner og kollegaer.

Tiden var fyldt af overvejelser om at træffe det rigtige valg i forhold til sikkerhed og Guds vilje. Enden blev, at vi ankom til Sverige 24. marts. Denne løsning var nød-

vendig af flere årsager, og vi har siden opholdt os i vores families sommerhus.

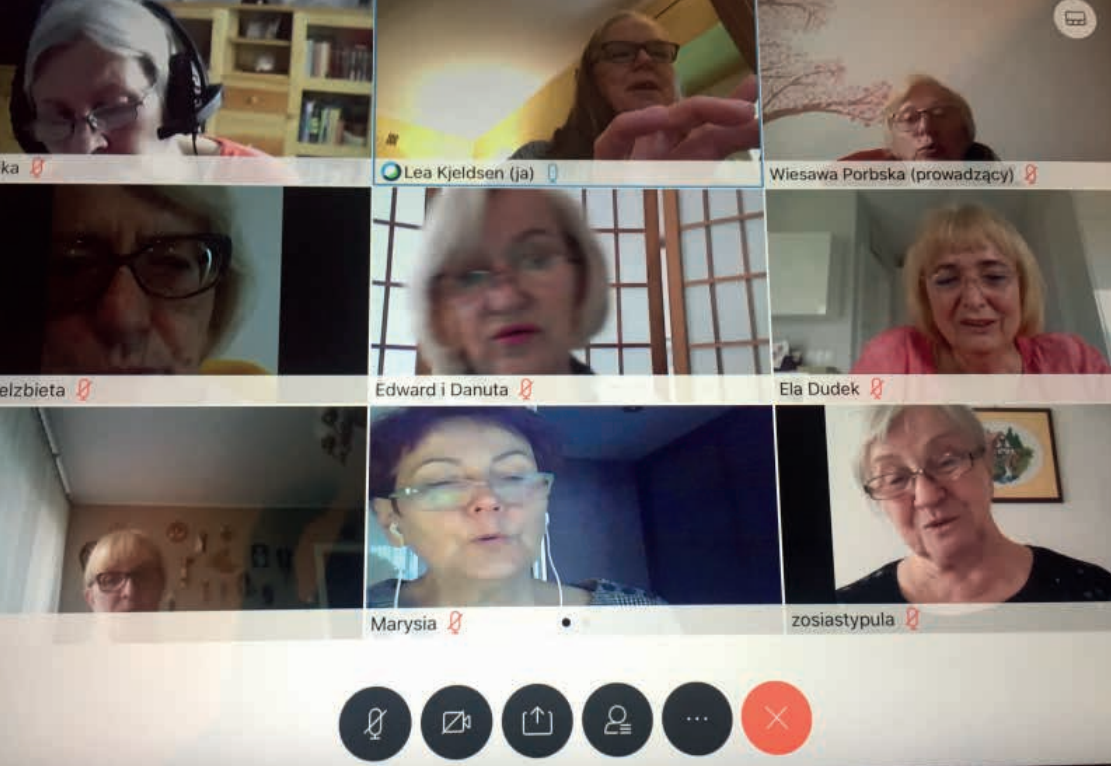
Missionærliv på en ø i den svenske skærgård ligner livet i Tanzania og så alligevel slet ikke. Vi har separat drikkevand hentet på fastlandet og må vaske vores tøj i hånden. Vores gode hushjælp Joanita fik vi ikke med på rejsen, og derfor går hverdagen med blot at lave mad og gøre lidt rent. Når man bor i omgivet af granskove og klipper, hører brændeovn og træflækning med. Afstand til familie og venner i DK er ikke ukendt og på den måde er vi et skridt foran folk i DK, som nu skal vænne sig til at være sammen på afstand

Ventetid

Vi opholder os i en ventetid, hvor vi finder tryghed i, at vi under alle forhold kan vide os båret af Gud, og at vi ikke er overladt til os selv. Selv nu stoler vi på, at Gud kan og vil vise os en vej, selv om der ikke synes at være en vej. Dagligdagsproblemer er få, men vi har fået et uventet vilkår som vi må lære at leve med en tid. Inden vi forlod Mwanza blev vi mindet om navnet Immanuel – Gud med os. Det må vi læne os op ad nu. At Gud er med os i vores hjemløshed og bekymring. Stadig tjener vi Gud eller Lysets Herre uanset land eller arbejdsgiver.

Selvfølger kan tankemylder og fælles drøftelser for fremtiden dukke op, og da beroliges sindet af gåture eller vandring i stilhed, med hjertet vendt mod Gud eller med melodier fra Taizé: *Læg al din uro, læg al din bekymring, for i Guds nærhed mangler du intet* *Læg al din uro, læg al din bekymring: Du har alt i Gud.*

Missionær i Krakow i Coronakrisen

Af Lea Kjeldsen, Krakow, Polen

Jeg er gospelmusikmissionær i Krakow, Polen, støttet af Aktiv Mission siden 1998. Jeg er leder af fire gospelkor. Desuden er jeg daglig leder af »Stowarzyszenie Gospel«, som står for to store årlige gospel arrangementer i maj og oktober.

Polsk nedlukning

Mission og mennesker, fællesskab, møder, samtaler. Sådan har det altid været. Hvordan kan man fortælle andre om Gud uden at kunne mødes? Hvordan kan vi synge sammen uden at være i det samme lokale?

Formiddagen den 11. marts glemmer jeg ikke. Den polske statsminister og sundhedsministeren bekendtgjorde, at Polen lukkede ned og det øjeblikkeligt. Jeg skulle

have været til korøvelsen om aftenen, men det kom jeg selvfølgelig ikke.

Nogle dage senere havde vi et møde om fællesprojektet for Malopolskaregionens 18 gospelkor. Fællesprojektet skulle munde ud i koncerten Gospel på Klippen pinsedag den 31. maj. Vi var 18 til videomødet. Da mødet begyndte, var stemningen lav, vi anede ikke, hvad fremtiden ville bringe.

Vi havde ikke mod på at organisere en koncert. Men samtalen og stemningen skiftede, da der kom et forslag om, at vi laver en musikvideo med et virtuelt kor.

Anna Madej fra Krakow, som skulle have dirigeret koncerten, blev spurgt, om hun ville skrive en sang til os. Hun skrev en dejlig sang, og forberedte et fantastisk godt undervisningsmateriale, som vi kunne bruge, når vi skulle lære sangen. Premiere

på sangen og musikvideoen er pinsesøndag den 31. maj kl. 15. Sangen *My Everything* vil blive sunget af 130 sangere.

At skabe noget nyt gav os energi og mod.

Hvad med korene?

De første uger havde vi kun kontakt over mail og telefon. Der blev ringet rundt for at finde ud af, hvordan folk havde det.

GospelSeniorkoret overraskede mig, da de var så konkrete og praktiske. For det første skabte de en gruppe på Whatsup (social platform på internettet), og de skriver til hinanden flere gange om dagen. Der sendes opmuntrende filmklip, citater og sjove vittigheder. Jeg får mange godmorgen og godnat hilsener i Whatsupgruppen.

Og de organiserede sig ret hurtigt med at bruge Webex (online møderum). Vi mødes hver uge, og vi synger. Deres lyst til at mødes har opmuntret mig. Og fået mig ud af de vante måder at gøre tingene på. For at lede kor online er bestemt ikke det samme som at være sammen i det samme lokale.

For nogle kor er udfordringen, at alt nu foregår hjemme. Børnene har skoleundervisning online. Og derfor kan det være et problem, hvis mor skal låne hjemmets laptop for at være til kor. Så denne form for korprøve er bestemt en udfordring. Men vi prøver.

Det var en stor opmuntring for mig, da i et af korene dukkede et nyt ansigt op på Zoom skærmen. Nyt kormedlem i en Zoom og corona tid. Dejligt.

To måneder senere: hvordan har vi det?

Påske kom og blev meget anderledes. Men den gav god tid til at lytte til gudstjenester. Gåture. Og tid til at tænke sig om.

Verden bliver aldrig mere den samme. Hvordan vil verden se ud efter coronavirus? Det kan være svært at forestille sig.

Men det er jo vores allesammens virkelighed.

Da det gik op for mig, at ingenting bliver som før, blev jeg virkelig ked af det. Jeg holdt meget af alt det, som jeg havde lavet før. Jeg elsker korarbejdet. Men skal jeg nu skulle jeg sige farvel til det? Jeg græd. Da jeg vågnede næste morgen, var det med bønner »Gud, hvad nu?«

Gud er evig, hans kærlighed er uforandret. Og vores behov for at forstå, at Gud har tænkt på os fra verdens begyndelse, er lige så stor som altid. Gud har ikke forandret sig. Det er vores faste holdpunkt. Hans kærlighed. Hans frelse. Hans vilje til at tale til os. Livet slutter ikke med døden. Der er håb om opstandelse, håb om evigt liv.

Fra Sangen My Everything:

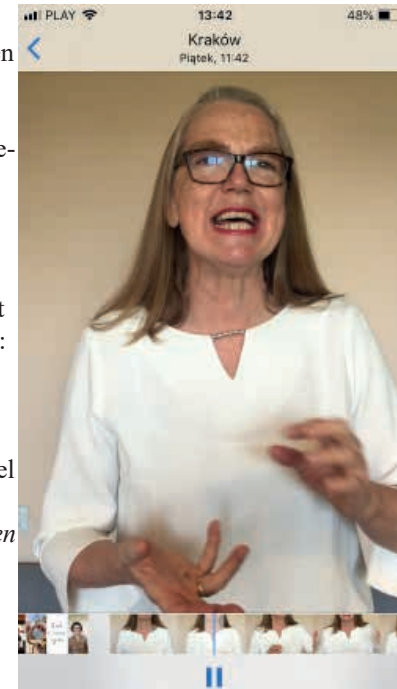
I stand upon the solid rock
Your promises will never fail
Of this alone I am sure
When I see the cross, I see freedom

I feel peace when I call out

your Name
I feel joy when
You are close to me
You're my everything

Videoen vil fra premiertidspunktet kunne ses her:
<https://www.youtube.com/user/Stowarzyszeniegospel>

Lea Kjeldsen

Masker og coronatid.

Af Kirsten og Peter Buch, som stadig følger meget med i, hvad der sker i Mwanza!

I Tanzania som i Danmark skal coronaspredningen begrænses. Derfor er skoler lukket. Det gælder også Nyakato Bibelskole. Oprindeligt havde vi troet, at vi kunne blive på skolen, og når eleverne ikke var der, så kunne vi arbejde på pensum for diplomastudiet.

Vi skal lave et nyt og bedre pensum, som kan godkendes først af Iringa Universitet, og siden af den tanzanianske stat gennem NECTA (the national examinations council of Tanzania). Det ville være fantastisk, hvis det lykkes skolen, for så er den virkelig gået fra en bibelskole til et mindre universitet. Men nu er vi blevet hjemkaldt ...

Fra on-campus til online

Coronakrisen har ændret meget på vores undervisning og skolens vilkår. Men en ting er kommet for at blive: Kirsten har længe arbejdet med onlineundervisning. Nu forsøger alle at arbejde på den facon. Men i dette »Corona-leave« får vi ikke mange

elevsvar, for onlineundervisning er stadig fremmed for mange af eleverne.

De synes ikke at tage en opgave sendt på Whatsapp lige så alvorligt, som når de får den på skolen. Det er også svært, når leave i dette tilfælde ikke betyder ferie lige som easter-leave og andre ferier.

Det største problem er, at ikke alle har let adgang til internet (det er dyrt for dem at være på), og at nogle af dem ikke har en smartphone.

Barakoafabrikation

Hvad gør man, når skolen er lukket, lokalerne står tomme, og missionærerne er sendt til hjemlandene? Vores skoleleder Mimii Brown Mziray er meget kreativ. Hun har samlet alt, hvad hun har af stofrester og doneret det til skolen, for nu skal der laves ansigtsmasker!

»Barakoa« hedder de. Også andre hjemmeproducerer ansigtsmasker, men enten er de dyre (10.000 sh eller en dagsløn), eller også er de billige og lavet af indkøbsposer (1000 sh), men ikke meget bevendt. Mimii laver flerlagsmasker af ægte bomuldsstof

sammensat med et andet materiale (det hvide på billederne) som rent faktisk yder nogen beskyttelse. De kan vaskes og genbruges. Og de er pæne, hvis man ellers kan tale om pæne masker, for man kan ikke se, hvem det er der gemmer sig bag maskerne. De koster kun 1000 sh. svarende til 3 kr. Det har de fattige råd til.

De bliver solgt i kirkerne, hvor der så næsten ikke er nogen fortjeneste, det skal kunne løbe rundt, men ikke være en god forretning, for man skal ikke tjene på andres nød, siger Mimii.

Kirkernes rolle

Alle kirker har indført mange søndagsgudstjenester, for at undgå at er for mange kommer til en enkelt gudstjeneste. For at få plads til fire gudstjenester er hver gudstjeneste forkortet til en time. Således har Imani, domkirken, nu fire søndagsgudstjenester i stedet for to, og der er mærker på stolene så man ikke må sidde for tæt på hinanden.

Flere kirker har derudover indført det modsatte af maskeforbud! Her må man kun komme til gudstjeneste, hvis man har maske og holder en meters afstand.

Kirkerne er meget vigtige i denne tid, for frygten kryber ind i hjerterne på folk, og kirken kan forkynde om den sande kærlighed, der driver frygten ud, samtidig med at de fortæller om det fælles ansvar, alle har over for hinanden i en pandemitid.

De fattige skal også gå i kirke! Siden der er mange der går i kirke, skal der sys mange tusinde af masker.

skolens præst har også humor Han har lavet en maske af bananblade!

Klasselokaler, som før var fyldt med elever, summer nu af symaskineaktivitet – vi synes det var så fascinerende, at vi bad om nogle billeder fra det, de lavede. Nu er der som sagt ikke rigtig nogle elever på skolen, så dem, der poserer, er medarbejdere, der laver maskerade for os.

Mimii er løbet tør for stof, men vi havde stadig en del stof liggende hjemme, det tager Neema, vores husholderske (hun er også stadig lønnet som om vi var der) med til skolen for at det kan gøre gavn i stedet for at ligge på en hylde. Nu vil det være fjollet, hvis andre tømmer lagrene af stofrester og sender dem til Tanzania, men en god gave til LMF kommer bestemt mange til gode. *Herunder: Mimii og en vagt*

Missionær under en corona-pandemi

Af Stine og Rasmus Roager, Tanzania

Vi og vores nærmeste her er ikke blevet ramt af smitten, og livet går næsten videre som før. Pandemien er dog ikke gået helt ubemærket forbi.

Corona i Tanzania

Corona-pandemien har haft forskellige konsekvenser for Tanzania. Alle skoler lukkede en måned fra 17. marts. Siden er lukningen blevet forlænget skoleåret ud. Alle internationale lufthavne er også blevet lukket. Der er blevet udmeldt råd fra det tanzaniske sundhedsministerium vedrørende social distancering og hygiejne.

Foran hver en lille butik står der en spand med vand og sæbe til håndvask. Vi oplever, at folk her i Iringa følger disse råd. Den seneste uges tid er mange folk også begyndt at gå med hjemmesyede mundbind ude i offentligheden. Men ingen holder afstand.

Folk går stadig på arbejde, handler ind på markedet og samles til gudstjenester og i moskeer.

Der er ikke blevet gennemført udgangsforbud. Ifølge præsidenten er det usandsynligt, at det kommer til at ske.

Rejse til Danmark eller ej?

Dansk Luthersk Mission (DLM) anbefalede for en måneds tid siden alle deres missionærer at rejse tilbage til Danmark. Cirka halvdelen af DLM's missionærer her i Tanzania valgte at rejse. Det var dog frivilligt, og vi havde DLM's fulde opbakning til at forblive i Tanzania. Vi har valgt at blive, da vi fortsat føler os trygge her.

Der ligger naturligvis en masse overvejelser til grund for beslutningen. Det kan virke som et uforståeligt valg, når man

sidder i Danmark, men vi har vores liv, arbejde og hjem her i Iringa. Vi følger og evaluerer situationen løbende og i samarbejde med DLM.

Skolelukning og hjemmeskole

Vores tre ældste børn, Anders, Ingrid og Alfred har siden skolelukningen gået i hjemmeskole under kyndig vejledning af vores volontører Stine Rasmussen, Line Kristensen, Simon Pedersen og Marc Agerbo.

Børnene savner deres legekammerater meget, og de kreative evner kommer på prøve, når der skal afholdes idræt, hjemkundskab, musik, sløjd og så videre for tre elever. Heldigvis elsker børnene at være sammen med volontørerne, og det gør skoledagene til en positiv oplevelse for dem.

Vores arbejde er forandret!

Stine arbejder stadig to dage om ugen på kvindeforholdet på Ilula hospital. Her bærer al personalet masker, og håndsprit er blevet mere tilgængeligt. Patienter og pårørende skal også bære ansigtsmasker. Pårørende må kun komme ind på hospitalet efter temperaturmåling og håndvask, som foregår ved hospitalsporten.

Det er nødvendigt for hver patient at have pårørende til at hjælpe sig under ind-

læggelsen. Som patient er man nemlig selv ansvarlig for at købe sin medicin, vaske sit vasketøj, og få mad til måltiderne. Kun én pårørende per patient er tilladt nu. Men i ambulantomtagelsen sidder patienterne stadig tæt på række på bænke og venter.

På barselsafdelingen er det også fortsat normalt med to mødre og to babyer i hver seng. Det er derfor svært at holde afstand. På Ilula hospital har der været mistanke om ét tilfælde af covid-19. Testen var negativ.

Bibelskolen for nomader i Ilambilole er lukket, og bibelskolens elever er sendt hjem. Stine har derfor ikke noget undervisning på bibelskolen i øjeblikket. Gudstjenester bliver stadig gennemført, men alle andre kirkelige aktiviteter er aflyst. Det betyder, at Rasmus og MUWA-teamet ikke tager på evangelisationsture.

Byggeriet af den nye sovesal på bibelskolen fortsætter, og håndværkerne er nået rigtig langt de seneste par uger. Det er en kæmpe glæde at kunne se bygningen tage form efter adskillige år med planlægning og indsamling af økonomiske midler.

Bed for os og for Tanzania

Vi lægger planer, og lever og arbejder, som at vi skal være her i lang tid. Realiteten er, at tingene ændrer sig fra uge til uge, nærmest fra dag til dag.

Vi kender ikke Tanzanias eller vores egen fremtid, det gør kun Gud. Vi hviler i, at vi alle er i hans stærke hænder. Vær med til at bede for os, vores volontører, vores samarbejdspartnere i MUWA og på hospitalet samt Tanzanias folk!

Hjælp trænges alle vegne – corona forværrer

Af Tabitha Jensen, Arusha, Tanzania

Hvert andet år er Torkild og jeg i Danmark på orlov for at fortælle om arbejdet blandt børnene i Tanzania. Vi nåede hjem med det næstsidste KLM-fly fra Tanzania, inden alt flytrafik lukkede helt ned.

Desværre har Corona virussen også ramt Tanzania. Vi er meget bekymrede for landet, da sundhedssystemet er på et meget lavt niveau.

Tak om I vil være med at bede for befolkningen i Tanzania. Vores tanker går til alle vores medarbejdere, og vi beder om, at vores Himmelske Far vil sætte et værn omkring dem.

Karantænebespisning

Vi fik for ganske nylig en henvendelse fra myndighederne i Tanzania om hjælp til

mad til 187 tanzaniere, der vendte hjem fra nabolandene Kenya og Uganda. De fik to ugers karantæne ved indrejse. Derfor blev de indkvarteret på en skole i grænsebyen. De havde brugt alle pengene på transport og havde ikke flere penge og dermed ikke mulighed for at købe mad under deres to uger i karantæne.

Vi besluttede at hjælpe, og vores medarbejdere leverede selv nødhjælpen, der bestod af majs og bønner.

Mirjam, vores datter, som bor i Tanzania sammen med sin mand, fik hurtigt arrangeret køb af mad, og vores folk fik læsset bil og trailer for selv at aflevere varerne.

Der opstod en helt spontan jubel og glæde blandt dem, der var i karantæne, da de så sækkene med majs og bønner. Nogle græd og andre takkede og takkede for den store gestus, der blev vist dem. Nu kunne

de få mad i hele perioden, som karantænen varede.

Uddelingen blev optaget af det landsdækkende TV. Det blev vist over nyhederne i hele landet, og vores mission fik flere rosende ord med på vejen på grund af den hjælp, der blev givet til de sultende.

Kirker er fortsat åbne

Skoler, universiteter og andre lærestalter er lukket ned på ubestemt tid. Men kirkerne og moskéerne er åbne. For præsidenten beder dem om at gå i bøn for Tanzania.

Alligevel frygter vi meget for, hvilke konsekvenser det kan få på længere sigt.

Ramte familier

Mange er blevet arbejdsløse, hvilket også har ramt mange familier, som vi har kendt igennem årene. Vi får mange henvendelser fra disse familier om hjælp til mad.

Blandt andet kender vi tre unge piger, hvis far døde sidste år af AIDS, og for kort tid siden døde deres mor også af AIDS. Dette er et kæmpe tab for disse tre piger, som alle er uden arbejde.

De to af pigerne er allerede mødre og har små børn, og fædrene til børnene har forladt dem; disse mødre står i en vældig vanskelig situation. De har kontaktet os og bedt om hjælp.

En anden familie er en alenemor, der har en søn som går i Form 3 (10. klasse). Denne søn er den dygtigste i klassen og får topkarakter. Moren tager en uddannelse og håber dermed på at få arbejde bagefter. På grund af corona kan hun ikke færdiggøre sin uddannelse, som

skulle slutte til juni. Hun havde betalt det sidste semester for at kunne færdiggøre sin uddannelse, men det står nu i det ussige, hvornår hun får mulighed for at komme til den afsluttende eksamen.

Hun og drengen er i en meget svær situation økonomisk og skriver til os hele tiden og beder om hjælp.

Derfor har vi hårdt brug for hjælp til at kunne støtte dem, der er hårdest ramt på grund af krisen. Vi vil gerne give de hårdest ramte familier en hjælpepakke i form af majs, bønner, sukker og madolie.

Vi sætter vores lid til Jesus og ved, at Han aldrig vil svigte dem, der elsker Ham.

Jeremias 29,11:

Jeg ved, hvilke planer jeg har for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb.

Torkild og Tabitha Jensen

Til Danmark fra Bali

Af Stella Christtreu

Da jeg kom til Danmark til jul, kunne jeg slet ikke i min vildeste fantasi forestille mig den situation, vi er i nu med pandemi, som har vendt op og ned på hele verden.

Vær stille og kend at jeg er Gud!

Pandemiens udbrud har forhindret mig i at vende tilbage til Bali efter ferien.

Så de to første uger i marts gik jeg og mine forældre så i gang med at indrette os efter vores nye hverdag i Thyregod: Afstand og håndvask. Og meget effektive og hurtige indkøb i Netto kl. 8 om morgenen.

Vi gik i gang med praktiske projekter og masser af rengøring. Vi fik ryddet op, systematiseret og organiseret. Derefter var der projekter i haven og hos min bror med en ny terrasse.

I min daglige andagt mindede Gud mig om ordene fra salme 46:10

Stands, og forstå at jeg er Gud. Ophøjet blandt folkene, Ophøjet på jorden!

Andre oversættelser (nogle oversat fra engelsk) af dette vers siger: vær stille, stop.

Men det er ikke nemt at være stille ... især ikke når man skal. Jeg følte nærmest, at der foregik en hel krig inden i for at få sind, tanker, sjæl og ånd i ro.

Men endelig føler jeg nu en indre fred og begynde at nyde nuet og omgivelserne.

Med roen kommer også en dyb taknemlighed for at være netop her i Danmark, lige nu. At jeg har en dejlig seng, jeg kan sove i. En familie jeg er tryk hos. I et land hvor vores regering står sammen for at finde den bedste løsning for alle midt i krisen.

Lige nu ved jeg slet ikke, hvornår jeg kan komme tilbage til Bali. Og hvordan verden ser ud på det tidspunkt. Indtil da vil jeg finde ro i at være netop her.

Situationen i Bali

For mine venner på YWAM-centret i Bali har det været nogle meget udfordrende måneder. Situationen i hele Indonesien og på Bali bliver mere og mere alvorlig og meget kritisk, eftersom pandemien fortsætter. Indonesien har endnu ikke noget sit højeste niveau endnu.

Siden marts lukkede Indonesien inklusive Bali mere og mere ned. Først blev alle flyafgange til og fra Kina aflyst. Da man opdagede, at flere turister bragte covid-19 med sig, forbød man til sidst alle udlændinge at komme ind.

Det har fået katastrofale konsekvenser for Bali, fordi rigtig meget af øens økonomi er baseret på turisme. Årligt kommer der cirka 5,6 millioner turister, heraf er 23 % Australiere og 20 % kinesere.

Derfor er de fleste nu på Bali sat i en meget svær økonomisk situation. Bali har mistet 67 % af sin økonomi!

Derudover er det meget svært at stoppe smitte spredningen i Indonesiens 270 millioner indbyggere. Mange familier bor tæt, og flere generationer sammen.

En ny hverdag

Mine venner på YWAM centret må hele tiden ændre deres daglige rutiner og nøje følge myndighedernes retningslinjer.

• Ændring af træningsprogrammer:

I begyndelsen af 2020 startede vi to nye missionsprogrammer. Det ene program er vores basisprogram, som fokuserer på at kende Gud og gøre Ham kendt. Det andet er et program, som skal træne vores medarbejdere i udviklingsprojekter i lokal området.

Heldigvis kunne de to første måneder af undervisningen gennemføres på basen. Dog måtte de udenlandske elever tage hjem og resten af undervisningen foregik via internettet. De sidste tre måneders praktik blev helt aflyst.

• Stop af alle aktiviteter og tjenester:

Mine venner var parate til at fortsætte tjenesterne med at række ud til indsatte i fængslerne, udsatte familier i fodboldklubben, naboer i engelsk klubben og hjemløse lidt længere væk. Men til sidst måtte de indstille al aktivitet uden for centret.

Fængselsdirektøren meddelte, at al besøg og programmer er aflyst indtil videre. Bekymringen er særlig stor i Indonesiens fængsler, da smitterisikoen er meget høj. Det har gjort, at flere af fængslerne arbejder hurtigere med at afslutte afsoningen for indsatte, som skulle være sat fri senere i dette år. Det har nogle af vores venner været meget glade for.

Men vi er klar over, at hver enkelt af vores 35 medarbejdere kan starte en potentiel smittekæde, så indtil videre holder de sig indenfor.

Mens de fortsætter med at følge myndighedernes anbefalinger i de daglige rutiner, med afstand og hygiejne, har mange af mine venner fået ekstra meget fritid.

Selv om det er svært ikke at kunne være sammen med vores venner uden for centret, så bruger de denne tid til tiltrængte projekter på selve centret, rengøring og andet praktisk arbejde.

Men det er også en tid hvor hver enkelt og sammen kan søge Gud, falde helt til ro og få hvilet ud. Der i stilheden og roen, i bønner og bibellæsningen finder mange af mine venner ny tro og håb og vision for fremtiden.

Dette var mine tanker fra de sidste par måneder. Må Gud rigt velsigne jer i dagene fremover.

Håndvaskestationer i Kipili, Tanzania

Af Mads og Janice Jakobsen, BDM

Livet i Kipili synes at fortsætte som vanligt. I april bestilte vi sæbe og spande med haner fastgjort til dem, for at opmuntre folk til at vaske deres hænder oftere, når de besøger overfyldte steder som markedet, vandpumperne og nogle butikker.

Landsbyens myndigheder anbefalede at bruge disse vaskestationer, og lederne opfordrede borgerne til at købe dem til deres private hjem.

Folk er bange for at blive syge, og hvide mennesker ses som smittekilde. Når vi vandrer offentligt, bortset fra at høre de sædvanlige udbrud »wazungu« (hvide mennesker), er de nu kombineret med bange hviskende corona og ærmer, der dækker mund og næser.

Vi håber, at covid-19 overhovedet ikke kommer til denne side af Tanganyikasøen, da der er landsbyer uden meget medicinsk støtte.

I april planlagde vi at afholde et seminar i Kipili for evangelister og kirkens ældste fra 26 landsbyer langs søen, men vi aflyste det for at reducere risikoen for at sprede

virussen. Vores plan om at besøge disse 26 landsbyer med moraviske menigheder blev også annulleret frem til juli.

Vores ugentlige møder med evangelister fra syv nabobyer er aflyst. I stedet sender vi bibelstudiemateriale til dem på motorcykel.

I modsætning til livet nogle andre steder, når vi ikke kan mødes ansigt til ansigt, kan vi simpelthen ikke mødes. Zoom er ikke en mulighed i denne del af landet endnu.

Vi beder Gud om hans helbredelse, om hans hånd til at beskytte Tanzania og visdom for landets ledere.

Nyt fra kontoret

Faster Andelskasse og Andelskassen Oikos er nu sammenlagt

LMF har i en årrække været kunde hos Andelskassen Oikos.

Oikos er nu sammenlagt med FASTER Andelskasse, og videreføres med navnet FASTER Andelskasse.

I den forbindelse gør kontoret opmærksom på, at Oikos' kontonumre ikke længere kan anvendes.

I stedet bedes du fremadrettet benytte LMFs konto i Danske Bank til indbetalinger (gaver, kontingent og så videre.

Kontonumret i Danske Bank er:

Reg: 9570, konto: 8000484

Hvis der er spørgsmål i denne forbindelse, er du som altid særdeles velkommen til at kontakte kontoret

Økonomi – regnskab

Årsregnskabet for 2019 var lovet i dette blad. Men på grund af den overvældende interesse for at bidrage til Coronanumret, har redaktøren valgt at udsætte regnskabet offentliggørelse i LMF-Bladet til næste nummer, som udkommer først i august.

Regnskabet er i øvrigt færdigrevideret og godkendt uden anmærkninger af både revisor og bestyrelse.

Resultatet er vældig positivt, nemlig et overskud på knap 100.000 kr.

Regnskabet ses på LMFs hjemmeside: <https://lmfdanmark.dk/oekonomi/aarsregnskaber>

Landsdelsstævne i Skjern

Desværre er LMFs traditionsrige sommerstævne aflyst. Se side 9 samt herunder.

Men det er glædeligt, at det bliver muligt at komme til landsdelsstævne i Skjern.

LMF og SMF planlægger, såfremt det er muligt, at afholde landsdelsstævne:

Lørdag den 12. september kl. 10-16 i IM-huset i Skjern

Der vil være meget mere information om stævnet i næste nummer af bladet.

Sommerstævnet aflyst

Den overskrift er ikke munter at skulle skrive i LMF-Bladet.

Det var således med meget tungt hjerte, at LMFs bestyrelse i slutningen af april traf den svære afgørelse om at aflyse dette års sommerstævne.

Bevæggrunden er blandt andet, at regeringen har besluttet at større stævner, lejre, koncerter og festivaler ikke må afholdes. Hvorvidt LMFs sommerstævne ville være inkluderet i dette forbud, ved vi ikke. Men vi ønsker at overholde ånden i forbuddet og undgå unødige anledninger for smit�espredning.

Vi glæder os allerede til 2021!

Vore døde ...

Mogens Duelund, Egå

**HUSK LMF ER INGEN
HEMME LIGHED**

~~AFSENDER:~~

~~Lærernes Missions Forening~~

~~Hammelmosevej 6~~

~~9382 Tylstrup~~

Meddel venligst adresseændring til kontoret!

LMF ønsker rigtig glædelig pinse til alle medlemmer og læsere